

XI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Hs17 ,22-24)

Lugemine prohvet Hesekieli raamatust:

Nii ütleb Issand: Mina ise võtan ühe oksa seedripuu ladvast ja panen selle kasvama. Ma murrin selle võsude hulgast kõige õrnema ja istutan selle kõrgele ja järsule mäele - Iisraeli kõrgele mäele ma istutan selle, ja see ajab viljakandvaid oksid ning saab toredaks seedriks, ja selle võra alla teevad pesa kõik tiivulised linnud. Kõik metsa puud peavad teadma, et mina olen Issand, kes teeb madalaks kõrge ja kõrgeks madala; ma lasen lehtedes puul närbuda ja panen haljendama kuivanud puu. Mina, Issand, olen rääkinud ja mina teen selle teoks.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps92 ,2-3. 13-14. 15-16 R:2a)

R: Hea on Issandat kiita.

Hea on Issandat kiita,
mängida Sinu nimele, oo Kõigekõrgem,
kuulutada hommikul Sinu heldusest
ja õhtul sinu truudusest.
R:

Õige lokkab nagu palmipuu,
ta kasvab kõrgeks nagu liibanoni seeder,
mis on istutatud Issanda kotta,
lokkavad meie Jumala õuedel.
R:

Nad kannavad vilja ka vanadusepäevil,
on täis mahla ja värskust;
nad kuulutavad, et Issand on õiglane -
minu kalju, kelles ei ole ülekohut.
R:

(Teine lugemine 2Ko5 ,6-10)

Lugemine püha apostel Pauluse teisest kirjast korintlastele:

Vennad, me oleme julged igal ajal, sest me teame, et niikaua kui me oleme ihus, oleme Issandast kaugel. Sest me elame usus, mitte nägemises, kuigi tahaksime julge meelega olla pigem ihust ära ja kodus Issanda juures. Seepärast tahamegi olla temale meelepärased nii kodus kui võõrsil, sest meil kõigil tuleb seista Kristuse kohtujärje ees, et igapäevale tasutaks sedamööda, mida ta ihus olles on teinud, kas head või kurja.
See on Jumala Sõna

(Salm enne Evangeeliumi)

Halleluuja. Seeme on Jumala Sõna, aga Kristus on külvaja, kes tema leiab, selle on igavene elu. Halleluuja

(Evangeelium Mk4 ,26-34)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Jeesus ütles rahvale: Jumala riik tuleb samal kombel, nagu inimene külvab seemne oma põllule. Ja kas ta heidab magama või tõuseb üles, nii öösel kui päeval - seeme tärkab ja taim sirgub nii, et ta ei teagi, kuidas see sünnib. Sest maa kannab vilja iseenesest, esmalt orast, siis päid, lõpuks täit nisu pea sees. Aga kui vili on valmis, paneb ta sirbi tööle, sest lõikuseaeg on käes.

Ja ta ütles: Millega me saaksime võrrelda Jumala riiki või millise tähendamissõnaga me seda tähendame. See on nagu sinepiivake, mis on siis, kui ta maha külvatakse, väiksem kui kõik seemned maa peal, aga kui see võrsub, kasvatab ta suured oksad, nii et taeva linnud tema varju alla võivad pesa teha.

Ja ta rääkis neile mitme niisuguse tähendamissõnaga, sedamööda kuidas nad suutsid kuulata. Ilma tähendamissõnadeta ei rääkinud ta neile midagi; aga oma jüngritele seletas ta kõik ära, siis kui nad üksi olid.

See on Issanda Sõna

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis on primaarne, kas vaim või materiaalne maailm - energia, ruum ja aeg? Kes jõuaks kokku lugeda, kui palju on inimkond selle küsimuse üle piike murdnud, nii otseses kui ülekantud tähenduses. Sellest võime mõista, et vaimse maailmaga kokku puutudes satume paljude teede lahknemispunkti ja saame küsida: kas on olemas üks Jumal või on neid palju? Kas jumalad väärtustavad inimese hinge, või kasutavad seda samamoodi nagu inimene koduloomi? Kas vaimses maailmas on üldse veel kohta isikule, nagu meie teda siin maailmas tunnetame? Maine reaalsus annab kujutlusvõimele ainult ehituskivid, mille kasutamisel pole fantaasia kuidagi piiratud. Päris täpset vastust ei tea keegi.

Nii väljendab religioosne usk lihtsalt vajadust mõtestada surmajärgset, arvestada reaalse võimalusega, et oma tegudest tuleb tõepoolest aru anda. Raskete tagajärgede ennetamine on igal juhul kergem kui nende kõrvaldamine. See kehtib siin maailmas ja ilmselt ka igavikus.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kui teie usk oleks nagu sinepiivake, ütles Jeesus. Miks nii väike? Kas usk on siis midagi nii tühist, või on Jeesus oma sõnades pigem realistlik ja hoiatav? Sest inimese võime

oma tulevikku ja oma tegude tagajärgi ette aimata on üsna piiratud. Loteriitüüpi ettevõtmiste peaesmärk on ju alati nende korraldajatele raha teenimine. Kõik teavad, et kasiinos võidab maja alati, kuid ikka leidub inimesi, kes sisenevad mängu heas usus, et just neid õnnistab fortuuna peavõiduga - usuvad oma ühte võimalusse paarikümne miljoni vastu.

Niisamuti on religioon kasiinoärimeeste tüüpi tegelastele üpris ligitõmbav võimalus. Religioosse usu sisuks on ju ikka see, et siin maailmas tuleb teha häid tegusid, annetada ja teha omakasupüüdmatut tööd. Tasu selle eest saab aga alles teispoolsuses, pärast surma. Heauskne inimene on oma loomult enamasti ka usaldav, mistõttu saab tema töö ja annetused kõrvale suunata ning enda huvides ära kasutada. Iga inimtegevuse juures on paraku mingi loomulik kadu: seemned, mis külvatakse, võivad langeda kalju peale ega suuda juuri ajada, tee äärde sattunud jäävad lindude nokkida ja ohakate sekka kukkunud lämmatatakse. Ning ikkagi, ilma hea usu ja usalduseta päriselt ei saa - vaatamata kõigile pettustele kannavad kõigist külvatud seemnetest mõned ka head vilja. Sellest tunnistavad Jumala auks püsitatud uhked katedraalid ja kloostrid, kus ka tänapäeval on kõik inimesed teretulnud; inimese headus on ikka leidnud võimalusi, kuidas ületada kõik takistused, et aidata väetimaid ja seista vastu selle maailma kurikavalusele. Muidugi, lõpuks peab ju ka kõigile kahtlustele ja pettustele vaatamata tunnistama, et surm on reaalsus ja tuleb igapähele, ning religiooni olemuseks on õpetada inimest siin elus käituma nii, et tal oleks lootust. Religiooni sügavam mõte ja taevane tasu saab selguda ju tõepoolest alles teispoolsuses.

Ilmselt aga ei valinud Jeesus sinepiivakest usu võrdpildiks päris juhuslikult. Kuigi esiplaanil on hämmastavalt suur vahe seemne väiksuse ja sellest kasvava taime suuruse vahel, ei saa samas ka unustada, et sinep pole ju põhitoidus, vaid kõigest ohtralt eeterlikke õlisid sisaldav vürts. Nagu uuringud on näidanud, on sinepitaim tõeline meister kahjureid tõrjuma, kuid selge on seegi, et inimene ei saa elada ainuüksi vürtsist, mis suures koguses mõjub talle mürgina. Nii pole ka usk universaalne vahend kõikide probleemide lahendamiseks. Maa kannab küll vilja iseenesest, kuid inimese poolt mulda pandud seeme vajab väetamist ja kahjuritõrjet, et kanda rohket vilja. Usk ei tohi kunagi eemalduda mõistusest, ja lootus Jumala armule ei tohi minna vastuollu tema seadustega, mida tuleb oma elus ka realselt järgida.

Armas kuulaja, jumalaeitamine pole ju tegelikult midagi muud kui pahempidi pööratud usk, milles usutakse, et pärast surma ei järgne kohtumõistmist ja et põrgut pole olemas. Aga selline usk pole mitte sinepiivakese, vaid pigem vähkkasvaja sarnane, mis algab ühest hullunud raku-ivakesest ja kasvab nii suureks, et viib inimese enneaegu hauda. Selline äraspidine usk Jumalasse võib tappa igaveseks... Nii jääb lõpuks ikka küsimus, kes on kergeusklikum, kes saab rohkem petta, kas usklik või uskmatu? Amen.